

te. Men der er jo hverken diskrimination eller tale om, at vi stopper huller. Vi lempet, og vi lempet dobbelt for 95 pct. af alle adoptivbørn.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne vide, hvad årsagen er til, at integrationsministeren ikke har involveret justitsministeren i det her lovforslag. Integrationsministeren har skrevet, at man ikke har involveret Justitsministeriet i arbejdet med lovgivningen. Integrationsministeriet har ikke i forbindelse med det af regeringen stillede ændringsforslag fundet behov for at inddrage Justitsministeriet.

Det er da besynderligt, når det er Civilrettsdirektoratet, der kommer til at sidde med alle de problemer, som denne her lovgivning vil give anledning til. Hvad er årsagen til, at ministeren ikke mener, det er nødvendigt at støtte sig til den faglige ekspertise, der er på området? Hvad er årsagen til, at man ikke har sendt det her lovforslag ud i høring, så de mennesker, det kommer til at omfatte, i det mindste har haft mulighed for at ytre sig?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til integrationsministeren: Der findes jo også den rent teoretiske mulighed at behandle alle danske statsborgere ens. Jeg ved godt, at det er en totalt fremmed mulighed for integrationsministeren og det nuværende flertal, men på det teoretiske plan er det dog en mulighed at behandle alle danske statsborgere ens. Jeg erkender, at det er en helt utopisk tanke, men teoretisk må den vel indgå i rækkefølgen som en mulighed.

Nu stillede jeg sådan set kun integrationsministeren et meget simpelt spørgsmål. Det var så et spørgsmål, integrationsministeren ikke svarede på, men her er muligheden igen: Er det korrekt forstået, at der ikke er tale om et forlig, der rækker ud over næste valg, og det vil sige, at alle partier efter næste valg står frit til at indgå andre aftaler på det her område?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er sikker på, at fru Elsebeth Gerner Nielsen ikke går op på denne talerstol og kommer med udsagn, medmindre det, fru Elsebeth Gerner Nielsen siger, er meget velfunderet.

Jeg vil derfor spørge fru Elsebeth Gerner Nielsen: Hvad er det for vanskeligheder, som

Civilrettsdirektoratet skulle have i forbindelse med familiesammenføringsager? Nævn tre slags sager, hvor Civilrettsdirektoratet skulle få problemer, bare tre, men gerne flere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det tror jeg ikke fru Elsebeth Gerner Nielsen får lov til nu, så det må blive i næste omgang. Nu tager vi ministeren, og så kan fru Birthe Rønn Hornbech få ordet, eller vi kan tage det som en kort bemærkning senere.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan fortælle, at vi i forhold til Justitsministeriet har fulgt helt almindelig praksis. Det oprindelige lovforslag har været til høring også i Justitsministeriet, og der kom det til høring, inden det overhovedet blev sendt til høring hos andre.

Ændringsforslagene har ikke været til høring. De består i lempelser, de består i, at nogle borgere stilles bedre end efter forslaget, og mine embedsmænd i Integrationsministeriet er altså ikke idioter. De ved nok, hvornår man skal spørge i Justitsministeriet, og hvornår man ikke skal gøre det. Helt almindelig praksis er blevet fulgt.

Så har hr. Søren Søndergaard da ret i, at der er den mulighed at stille alle danske statsborgere ens, men i forbindelse med, at vi laver denne lempelse af tilknytningskravet, lægger vi altså vægt på, at man enten er statsborger eller har været her fra barnsben i 28 år. Det er jo en ærlig sag ikke at kunne lide det, som vi her lempet. Jeg forstår bare ikke, at lempelsen skaber så stor en diskussion.

Så konstaterer jeg, at vi stadig mangler et eksempel på en person, der som stor dreng eller pige blev adopteret, og som er emigreret, har giftet sig i et ikke-EU-land og nu står og ikke kan komme tilbage, fordi vi ikke lempet nok. Hvor er det eksempel?

Hr. Søren Søndergaard spørger, om der er et forlig med Socialdemokratiet. Der indgås jo her i Folketinget forlig næsten hver eneste dag af fuldstændig samme karakter. Man indgår en aftale, og får man lyst til at ændre den, så mødes man med dem, som man har aftalt det med. Kommer der et valg, og man er gået til valg på, at nu skal vi noget andet, så står man mere frit, end hvis man ikke havde annonceret det. Det er faktisk noget, vi på fornem vis finder ud af her i Tinget. En af de ting, man virkelig skal rose os for, er, at vi forstår at administrere vore aftaler i det brogede virvar, som Folketinget er.